

Sygn. akt I ACz 91/12

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Aleksandra Marszałek
Sędzia SA:	Ewa Głowacka
Sędzia SA:	Małgorzata Lamparska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) **S.A. w W.**

przeciwko **M. B.**

o uznanie czynności za bezskuteczną

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze.

z dnia 27 października 2011r., sygn. akt I C 1330/11

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym orzeczeniem Sąd I Instancji zabezpieczył powództwo przez zakaz zbycia przez pozwaną nieruchomości, w stosunku do której wszczęto niniejsze postępowanie wskazując, że zostały spełnione przesłanki przewidziane w treści art. 730 k.p.c.

Na powyższe rozstrzygnięcie zażalenie złożyła pozwana podnosząc, że lokal mieszkalny otrzymała od rodziców, zgodnie z wcześniejszą obietnicą, a bank udzielając ojcu kredytu nie żądał zabezpieczenia hipotecznego.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zażalenie jest niezasadne.

Niewątpliwie celem postępowania zabezpieczającego jest zwiększenie skuteczności postępowania cywilnego i gwarancja, że mimo upływu czasu koniecznego dla rozstrzygnięcia sprawy możliwe jest osiągnięcie celów tego postępowania.

Art. 730 k.p.c. wskazuje zatem warunki (przesłanki) dopuszczalności udzielenia zabezpieczenia, a to kiedy może być ono udzielone, zaś art. 730 (1) k.p.c. określa, kto może żądać przeprowadzenia postępowania zabezpieczającego oraz jakie są warunki zasadności zabezpieczenia.

Przepis ten wymienia dwie podstawy: istnienie roszczenia podlegającego zabezpieczeniu oraz interes prawny w żądaniu zabezpieczenia.

Należy wskazać, godząc się z Sądem I Instancji, że strona powodowa uprawdopodobniła roszczenie. Pozwana stała się bowiem właścicielem nieruchomości w drodze darowizny, dokonanej przez dłużników strony powodowej – rodziców pozwanej. Niewątpliwie, co do zasady stronie powodowej przysługuje ochrona przewidziana w skardze pauliańskiej, przy czym od dalszego przebiegu procesu zależy będzie jej ostateczna skuteczność.

Druga przesłanka zabezpieczenia uregulowana została w par. 2 art. 730 (1) k.p.c. i zdefiniowana jako interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia czyli sytuacja, gdy jego brak uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia.

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że ewentualne rozporządzenie nieruchomością w sytuacji nabycia jej przez osoby trzecie w okolicznościach przewidzianych w art. 5 ustawy o księgach wieczystych i hipotece uniemożliwi wykonanie zapadłego orzeczenia.

Skoro zatem strona powodowa wykazała obie przesłanki zabezpieczenia, orzeczenie Sądu I Instancji jest prawidłowe a zatem mając na rozwadze powyższe, jak i treść art. 397 § 2 k.p.c. i art. 385 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

Niewątpliwie rozważyć należy, aczkolwiek pozostaje to poza zakresem kognicji Sądu Apelacyjnego, czy cel zabezpieczenia zostanie zrealizowany jedynie zakazem zbywania prawa, bez odwołania się do postępowania wieczystosięgowego (art. 755 § 1 pkt 5).

(...)

1. (...)

2. (...)

mw